

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. gegužės 3 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Gražinos Davidonienės ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas),

susipažinusi su 2021 m. balandžio 28 d. paduotu atsakovės ADB „Gjensidige“ kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 30 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Skundžiama Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 30 d. nutartimi panaikinta Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 9 d. dalinio sprendimo dalis, kuria ieškovės ieškinys ir trečiojo asmens savarankiškas reikalavimas buvo atmesti, ir dėl šios dalies byla grąžinta nagrinėti iš naujo pirmosios instancijos teismui.

Kasaciniu skundu atsakovė ADB „Gjensidige“ prašo panaikinti apeliacinės instancijos teismo nutartį, kuria buvo panaikinta pirmosios instancijos teismo dalinio sprendimo dalis ir byla perduota iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teismui, ir palikti galioti pirmosios instancijos teismo dalinį sprendimą, kuriuo ieškinys atmetas.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346](#) straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346](#) straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347](#) straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346](#) straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346](#) straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346](#) straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma:

1. Apeliacinės instancijos teismas nutartyje pažeidė transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarties esmę, draudimo objektą reglamentuojančias Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (TPVCAPDĮ) 2 straipsnio 3 dalį, 3 straipsnio 1 dalį; pažeidė proceso teisės normas (Teismų įstatymo 33 straipsnio 4 dalį, [CPK 3](#) straipsnio 1, 5 dalis, 185 straipsnio 1 dalį), nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos dėl precedentų vertinimo ir taikymo ([CPK 346](#) straipsnio 2 dalis). Nors apeliacinės instancijos teismas skundžiamą nutartį citavo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) sprendimus dėl transporto priemonių draudimo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo apimtį bei nurodė, kad ESTT praktika rodo, kad sąvoka „transporto priemonių eismas“ aiškinama plačiai, tačiau nei vienoje iš ESTT nurodytų sprendimų nebuvo analizuojama ir nagrinėjama tokia išskirtinė faktinė situacija, kokia yra šioje byloje, kas lėmė akivaizdžiai neteisėną ir nepagrįstą materialinės teisės normų, reglamentuojančių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarties esmę ir draudimo objektą, aiškinimą ir taikymą.

2. Apeliacinės instancijos teismas taip pat pažeidė procesinės teisės normas ([CPK 185](#) straipsnio 1 dalį), reglamentuojančias įrodymų tyrimą ir vertinimą, nes selektyviai rėmėsi tik pavieniais įrodymais dėl pačios ginčo transporto priemonės (kad tai transporto priemonė, kad ji skirta kroviniams vežti, kad ji stovėjo aikštelėje tarp judėjimų, kas buvo ginčo objektas) netirdamas ir neanalizuodamas byloje esančių ekspertų išvadų, techninių požurių detalai paaiškinančių, dėl ko kilo įvykis (gaissas) ir kaip konkrečiai tuo metu transporto priemonė buvo naudojama (pagal įprastinę ar neįprastinę transporto priemonės funkciją). Apeliacinės instancijos teismas, pažeisdamas Draudimo įstatymo 108 straipsnį, reglamentuojantį civilinės atsakomybės draudimą, tik formaliai sprendė, kad kadangi žala atsirado galiojant ginčo TPVCAPDĮ sutarčiai, todėl draudikas atsako pagal TPVCAPDĮ sutartį. Tačiau apeliacinės instancijos teismas netyrė ir neanalizavo, kad byloje esančiose ekspertų išvadose yra aiškiai nurodyta, jog konkrečiai visas 34 valandų nepertraukiamas transporto priemonės variklio veikimas tuščia eiga stovint siekiant užtikrinti krovinių temperatūrą lėmė gaisrą. Minėtas 34 valandų nepertraukiamas variklio veikimas tuščia eiga prasidėjo ir didžioji dalis minėto nepertraukiamo veikimo tenka laikotarpiui iki ginčo TPVCAPDĮ sutarties įsigaliojimo, kas reiškia, jog, net ir pripažinus, kad ginčo įvykis patenka į TPVCAPDĮ draudimo objektą (su kuo atsakovė nesutinka), neteisėti veiksmai, lėmę žalą, prasidėjo ir didžioji jų dalis tenka laikotarpiui iki ginčo TPVCAPDĮ sutarties įsigaliojimo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina [CPK 346](#) straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka [CPK 346](#) straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350](#) straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Atsakovė kasaciniame skunde nurodytus argumentus turės galimybę pateikti bylą iš naujo nagrinėjant pirmosios instancijos teisme, į kurį bylą perdavė apeliacinės instancijos teismas.

Byloje kita atsakovė ir tretieji asmenys yra užsienio bendrovės. Kasaciniame skunde nurodomos jų užsienio buveinės. Jos bylos pirmosios ir apeliacinės instancijos teismuose nagrinėjimo metu turėjo savo įgaliotus atstovus (Lietuvos advokatus), jie kasaciniame skunde neįvardyti. Kasaciniame skunde turėjo būti arba nurodyti užsienio bendrovių įgalioti atstovai, arba pridėti užsienio bendrovėms siųstini kasacinio skundo vertimai, jų nėra pridėta ([CPK 113](#) straipsnio 3 dalis, 347 straipsnio 1 dalis, 805 straipsnis).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350](#) straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Grąžinti ADB „Gjensidige“ (j. a. k. 110057869) 75 Eur (septyniasdešimt penkis eurus) žyminį mokestį, sumokėtą 2021 m. balandžio 28 d.
AB SEB banke, mokėjimo nurodymo Nr. 556115.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Alė Bukavinienė

Gražina Davidonienė

Virgilijus Grabinskas